

Список використаних джерел

1. Білан Я. О. Флорбол як засіб фізичного розвитку молоді. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*, 2015. Вип. 3К2 (57). С. 36–38.
2. Качан О. А. Упровадження інноваційних технологій у фізкультурно-оздоровчу та спортивну діяльність закладів освіти : навч.-метод. посіб. Слов'янськ : Витоки, 2017. 138 с.
3. Максименко Л. М., Кравченко І. М., Мирна А. І. Флорбол на початковому етапі підготовки : навч.-метод. посіб. з навчальної дисципліни «Рухливі та рекреаційні ігри з методикою викладання. Суми: Сум ДПУ імені А. С. Макаренка, 2023. 123 с.
4. Согоконь О. А., Донець О. В., Рибалко О. П. Теорія і методика викладання флорболу : навч.-метод. посіб. Полтава, 2023. 49 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ КОРФБОЛУ В УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛАХ ЯК ІННОВАЦІЙНОГО ВИДУ СПОРТУ

Согоконь Олена Анатоліївна,

*кандидат педагогічних наук, доцент кафедри медико-біологічних наук
і фізичного виховання*

Кириленко Олександр Іванович,

*старший викладач кафедри теоретико-методичних основ викладання
спортивних дисциплін*

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Заняття фізичним вихованням та спортом на Україні відіграє важливу роль у формуванні здорового генофонду нації. Однією з найбільш важливих та вирішальних причин швидкого розвитку фізичного виховання як частини культури сучасного суспільства стало введення інноваційних варіативних модулів на уроках фізичної культури в навчальні програми нової української освіти. Для відповідності української освіти сучасним викликам та вимогам, освіта має бути інноваційною, йти попереду тих вимог, які суспільство поставить перед особистістю вже через декілька років. Інноваційність освіти має полягати в постійному оновленні й удосконаленні змісту, що є нагальною потребою, без задоволення якої вона втратить взаємозв'язок із життям, знижуватиме творчий потенціал, перетвориться в рутинну справу. Життя вимагає інтенсифікації пошуку, експериментування, запровадження новітніх технологій, застосування інноваційних засобів навчання, в тому числі й у сфері фізкультурно-спортивної діяльності.

Впровадження інноваційних видів спорту у фізичній культурі досліджують сучасні науковці: М. Арвісто, В. Бальсевич, В. Видрін, М. Віленський, Т. Вознюк, О. Качан, Л. Матвеев, Ю. Ніколаєв, Н. Пономарьова та ін. Так, В. Лукашук стверджує, що заняття фізичним вихованням та спортом є фактором інтеграції, а найголовніша його функція в

суспільстві – консолідує (сприяє розвитку комунікативних можливостей). В. Паначев зауважує, що велику роль відіграє виховна функція спорту (формує характер громадянина, загартовує волю, розвиває естетичні почуття, затверджує правила чесної гри тощо) Участь у спільних тренуваннях та змаганнях сприяє розвитку почуття єдності, дружби, товариства, співпраці, приналежності до певного колективу (команди, спортивного клубу), що є ефективним фактором скорочення соціальної дистанції між людьми, оскільки сприяє дружнім відносинам, розвитку почуття єдності [1, с. 38].

Мета занять інноваційними видами спорту – зміцнення здоров'я, поліпшення фізичного розвитку, покращення підготовленості учнів, підвищення й мотивування інтересу до фізичного виховання й спорту та розвиток принципів здорового способу життя. Зазначимо, що останнім часом ситуація зі здоров'ям дітей та підлітків наблизилась до критичної: постійно підвищується рівень загальної захворюваності та поширюються захворювання серцево-судинної та дихальної системи, окремих органів і систем. Стан здоров'я дітей має велике значення, оскільки саме від стану здоров'я підростаючого покоління залежить розвиток суспільства та генофонд нації в майбутньому.

Сучасна українська освіта повинна ґрунтуватися на компетентнісному підході, що важливо для забезпечення якості освіти. Окрім традиційних видів спорту, до уроків фізичної культури школярів впроваджується: регбі, корфбол, фехтування, військово-спортивні ігри, степ-аеробіка та черлідінг. Соціалізація особистості засобами фізичної культури і спорту досить ґрунтовно досліджується як на Україні, так і країнах Європи та США. Проте, ця проблема, потребує додаткового вивчення, аналізу й осмислення в контексті реалізації ідей концепції «Спорт заради розвитку» в Україні.

Корфбол – командна гра з м'ячем, багато в чому подібна до змішаного нетболу. У корфбол грають у більш ніж п'ятдесяти країнах; останніми роками знайшла прихильників на Україні. Корфбол відрізняється від інших командних ігор тим, що це змішана гра. Команда складається з чотирьох чоловіків і чотирьох жінок.

Дана спортивна гра відповідає таким принципам:

- в одній команді повинні грати юнаки і дівчата;
- гра повинна бути максимально коректною і травмобезпечною;
- гра повинна бути малозатратною, використовуване обладнання повинно легко переноситися і встановлюватися на будь-якому майданчику;
- гра повинна гармонійно розвивати фізичні якості і подобатися молоді.

Представником корфболу в Україні є Львівська обласна федерація корфболу. У жовтні 2017 року Україна вперше взяла участь у відборі на чемпіонат Європи, який проходив в Будапешті. Вже 10 областей України грають у корфбол.

За словами Олександра Педана: «Корфбол – командний вид спорту, у який хлопці та дівчата грають разом у будь-якому віці. Він навчає

взаємоповазі. Цей вид спорту безконтактний та адаптується до будь-яких умов – розмір майданчика не має значення, грати можна навіть у воді».

Корф – це кошик, який можна закріплювати на різній висоті залежно від віку гравців. М'яч – щось середнє між футбольним та волейбольним м'ячами, він доволі легкий. У цьому виді спорту навіть низький зріст гравця не стає перешкодою для успішної гри. Перевагою корфболу є те, що дівчата і хлопці грають разом, єдина гра яка визнана міжнародним олімпійським комітетом. Для гри необхідний майданчик, поділений на дві зони. Окрім того потрібні два стовпи (3,5 м, або коротші для юних учасників), два кошики, м'яч та дві команди – по вісім чоловік у кожній: двоє учасників із кожної команди у кожній зоні (напад і захист). Гра судить один суддя. Очко здобувають, закинувши м'яч до кошика іншої команди. Після здобуття двох очок настає зміна зон: захисники стають атакуючими гравцями, а атакуючі гравці захисниками. Після першої частини гри команди міняються зонами – незалежно від результату.

Особисті навички та вміння тут важливі, однак це колективна гра – дриблінг та переміщення з м'ячем заборонені. Отримавши пас у русі, слід спершу зупинитися та передати м'яча іншому гравцю. Кожна команда намагається здобути очко реалізувавши заплановану тактику команди. Це неконтактна гра, блокування, штовхання і тримання суперника заборонені. Заборонено доторкатися руками до стовпа та кошика.

Зазначимо, що діти відкриті до нового, тому їм цікаво пізнавати сучасні види спорту для отримання задоволення під час занять фізичним вихованням та спортом. Отже, корфбол має позитивний вплив на фізичний розвиток дітей, формується взаємоповага в команді, покращуються взаємовідносини між хлопцями та дівчатами, це стосується, як поведінки так і етики спілкування. Під час таких занять відбувається усвідомлення учнями значення фізичних вправ для здоров'я, відбувається загартування характеру, отримання задоволення від уроків, формується самовираження та відбувається соціальна взаємодія. Участь у спільних тренуваннях та спортивних змаганнях сприяє розвитку єдності, дружби, товариства, співпраці, приналежності до певного колективу, що є ефективним фактором скорочення соціальної дистанції між дітьми.

Список використаних джерел

1. Качан О. А., Пристинський В. М. Концепція «Спорт заради розвитку» у фізкультурно-оздоровчій і спортивно-масовій роботі закладів загальної середньої освіти : монографія. Словянськ: Вид-во Б. І. Маторіна, 2022. 162 с.
2. Вознюк Т. В. Сучасні ігрові види спорту: теорія та методика викладання : навч. посіб. Вінниця: ФОП Корзун Д.Ю., 2017. 248 с.
3. Українська федерація корфболу. URL: <http://www.korfball.in.ua/page-24.html>